

Monialibus injungant, ut Officia ecclesiastica lingua vulgari persolvant, quin hi conformiter Apostolo agant, dubitari nequit. Hac enim ratione et *spiritus orat, nec mens sine fructu est. Psallunt spiritum, psallunt & mente*, ut consulit D. PAULUS *ibid. v. v. 14. 15.* Quamvis, si se Ecclesiae praxi ad majorem conformitatem accommodent, & in inferiori illo precum gradu sistant, nec fructu devotionis erga Deum, nec reverentiae erga fs. preces careant, ut notat A. LAPIDE; sicut nec caret idiota, qui cum Sacerdote in Missa orat, mentemque Deo jungit, & petit id, quod Sacerdos nomine totius Ecclesiae supplicat. Liturgiam vero, aliaque Clericorum officia in lingua vulgari persolvi, nec vult Apostolus, nec, ut dictum est, consonum antiquae Ecclesiae est.

§. 21.

Recte proin sicut graecam Orientalis, sic latinam linguam Occidentalis tenet Ecclesia. Ut enim & hoc addamus: Tollamus linguam latinae scientiam, quae potissimum propter Ss. Scripturas & preces a Clero addiscitur, & cum nihil habeat Pastor, quod ex D. AUGUST. HIERONYMO, AMBROSIO ceterisque SS. Patribus dicat, restat, ut nil omnino dicat, aut, quod ipse excogitavit, id magno cum suo & vulgi periculo dicat; plurium enim malorum mater & nutrix ignorantia Sacerdotum est. Adhaec, ruente communi lingua, ruet & exterior Ecclesiae communicatio: Generalia Concilia vix sperare licet. Quid enim facient collecti in unum, si tot, ut olim apud turrim Babel, erunt pene linguae, quot homines? Teneamus itaque linguam communem, quae a Majoribus nostris in utroque jure, in omnium artium studiis, in fs. literis & precibus tradita est.

POSITIONES SCRIPTURISTICAE

- I. Acta Apostolorum S. Lucam auctorem habent, eaque verosimilius ultimo, quo Romae fuit, anno scilicet 60 in gratiam Romanorum conscripsit.
- II. Circa annum natalem Abrahamae inter *Genesis C. 12, 4.* & *Act. Apost. c. 7.* apparens duntaxat antilogia est.
- III. Baptismus *Act. 8, 12.* non in solo Nomine Jesu, sed sub sanctissimae Trinitatis invocatione collatus est.
- IV. Ex versu 28. *Cap. 20. ibid. In quo vos spiritus S. posuit Episcopos &c.* non sequitur, Episcopis singulis universae Ecclesiae regimen commissum esse, eosdemque pariter cum R. Pontifice auctoritatis esse.

- V. S. Paulus in *Epist. Rom.* Fidei in Christum efficaciam extollit, quin opera bona ad iustitiam conferre neget.
- VI. Nec *C. 2, 14. ibid. Gentes naturaliter ea, quæ legis sunt faciunt*, per adverbium: *naturaliter* lumen fidei & gratiæ excludit; sed duntaxat legem positivam Mosaicam.
- VII. In verbis *Rom. 9, 12. 13. & seq. : Non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei &c.* gratuita prorsus electio traditur ab Apostolo, sive illa ad gratiam & fidem sit, sive ad gloriam, sive ad utramque simul; hæc tamen non excludit liberum arbitrium.
- VIII. Ex *v. 13. ibid. Jacob dilexi, Esau autem odio habui*, Esavi æterna damnatio non probatur.
- IX. Ex *1. Cor. 5, 5.* liquet, tempore Apostolorum in Ecclesia modo excommunicandi potestatem fuisse exercitam.
- X. *1. Cor. 7, 15.* Apostolus per verba: *Quodsi infidelis discedit, discedat.* Non thori tantum, sed & matrimonii divortium videtur permittere.
- XI. Per cœnam Dominicam, de qua *1. Cor. 11, 20.* sermo est, intelligi debet convivium participationi Eucharistiæ prævium.
- XII. Ineptiunt omnino, qui per *stimulum carnis 2 Cor. 12, 7.* podagræ dolores intelligunt.
- XIII. Cephas à Paulo Antiochiæ redargutus *Gal 2.* non fuit Petrus Apostolorum Princeps, sed alius, forte ex 72 Discipulis.
- XIV. Mediator, de quo *Gal. 3, 19.* idem est, qui Novæ Legis Auctor est: Dei Filius.
- XV. Scopum Apostoli non videntur proxime attigisse, qui ex *v. 13. C. 4. Ephes. Donec occurramus omnes . . . in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi*, concludunt, omnes resurrecturos in perfecti hominis ætate, puta annorum 33 vel 36.
- XVI. Ex *v. 15. C. 1. Ad Coloss. Qui est . . . Primogenitus omnis creature*, male intulerunt Ariani, & hodie inferunt Sociniani, Christum fuisse creaturam.
- XVII. Nec quidquam demonstrat locus *C. 2, 18. ibidem: Nemo vos seducat volens in humilitate & Religione Angelorum.* contra venerationem & invocationem sanctorum, & cultum dulciæ Angelis & Sanctis à Catholicis adhiberi solitum.

- XVIII. Ibidem v. v. 22. 23. minime damnantur jejunia ecclesiastica, quæ justissimo ex fine præscripta sunt.
- XIX. Per vocabula: *primi ac deinde* 1. *Theff. C. 4, 15, 16.* intelligi nequit ordo resurrectionis ad resurrectionem, quasi alii post alios ad vitam sint ituri; sed simul omnes ad vitam ibimus.
- XX. Gratia, de qua 1. *Tim. 4, 14.* Episcopalis institutionis gratia est, Timotheo collata impositis manibus præbyterorum, id est Episcoporum.
- XXI. Ex *Epist. Hebr. C. 5, 7, 8.* Sacrificium Missæ, quod in Ecclesia Catholica indefinenter offertur, apprime stabilitur.
- XXII. Unctio, de qua *Jacobi C. 5, 14.* sermo est, alia omnino est ab ea, quæ, superflite adhuc Christo, Apostoli agris incolunitatem reddebant *Marci 6, 13.*
- XXIII. Imo, qui hanc qua verum N L. Sacramentum non admittunt, ali- quod Catholice Fidei caput evertunt.
- XXIV. Per Babylonem 1. *Pet. 5, 13.* intelligi debet Roma, ubi Petrus anno cir- citer 2do Claudii advenit, 25 annis sedit, ac dein Martyrio coronatus obiit.
- XXV. Altercatio, de qua in *Epist. Jude v. 9.* legimus, ubi S. Michael præva- luit, verosimilius de Moylis corpore ejusque sepultura fuit.

Pro coronide sequentes textus SS. Trinitatis Mysteriorum applicabimus

Deus Pater. הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי. *Psf. 89, 27.*

Deus Filius. יהוה אמר אלי בני אתה היום ילדתיך. *Psf. 23, 7.*

Deus Spiritus S. רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני. *2. Sam. 23, 2.*

Trisagion. קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. *Isa. 6, 3.*

Προς τὴν τῆς ὑπερβαλλούσης πάντων Θεῶν.

